

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011881
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115011881.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci odsúdeného S. I., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.11.2015 sp. zn. 24PP/51/2015 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 12.03.2014 sp. zn. 4T/12/2013 podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona trvaní 2 roky a 4 mesiace.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd I. stupňa založil svoje rozhodnutie na zistení, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona a len jednu z dvoch materiálnych podmienok spočívajúcu v preukázaní polepšenia vo výkone trestu, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku, spočívajúcu v tom, že možno od neho očakávať, že, v prípade prepustenia ,bude viesť riadny život. K tomuto záveru dospel na základe vyhodnotenia osoby odsúdeného, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, a v registri trestov má 11 záznamov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do času rozhodovania krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a v konaní ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bol dodržaný zákonný procesný postup.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteniami súdu I. stupňa o tom, že odsúdený v zmysle § 66 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona spĺňa formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú splnil dňa 11.05.2015 vykonaním polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby súčasne spĺňal aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a súčasne možno od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia v tom, že osoba odsúdeného a jeho predchádzajúca trestná činnosť, ktorej sa opakovane dopúšťal napriek tomu, že bol opakovane aj vo výkone trestu odňatia slobody, spochybňujú záver o tom, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti odkazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Na rozdiel od súdu I. stupňa však mal krajský súd za to, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku, ktorá spočíva v tom, že vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie. Záver o tom, že odsúdený preukázal vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie, nemožno vyvodiť z jeho hodnotenia riaditeľom ÚVTOS, z ktorého vyplýva, že len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie. Je v tejto súvislosti potrebné poukázať aj na to, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody si odsúdený nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny. Rešpektovaniu ústavného poriadku, bezkonfliktnosť a plnenie si pracovných povinností je pre záver o preukázaní polepšenia nepostačujúci.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.